

У ДОБРУ ПУТЬ, ВИПУСКНИКИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

РІК ВИДАННЯ
XXXVIII

№ 24 (1082)
30 ЧЕРВНЯ
1972 р.

Ціна 2 коп.

Ви маєте продовжити роботу, яку почало покоління Жовтня, роботу, яку продовжило покоління перших п'ятирічок, плоди якої героїчно відстоювали від ворога солдати Великої Вітчизняної війни.

З промови тов. Л. І. Брежнева на Всесоюзному зльоті студентів.

БАЖАЄМО УСПІХІВ

Сьогодні у житті випускників — радісна подія. Закінчено навчання в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова. Сьогодні ви робите ще один крок вперед — крок в життя.

На вас чекають справи, яким потрібні ваші знання. Завтра ви, наші випускники, станете керівниками підприємств, увілл'єтеся в загін науковців, знаходитимете корисні копалини на неозорих просторах нашої країни, плідно працюватимете на освітянській ниві, виховуючи підрастаюче покоління.

Університет озброїв вас знаннями, навчив ними користуватись. Тепер перед випускниками завдання — не зупинитись на досягнутому, наполегливіше й впертіше оволодівати сучасними знаннями, передавати свій досвід іншим, вчитися далі, щоб бути гідним звання випускника радянського вузу.

XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу відкрив перед радянським народом, перед молоддю захоплюючі горизонти комуністичного будівництва. І вам, представникам багатонаціонального загону молодих спеціалістів, належить внести значний внесок у здійснення науково-технічної революції, яка яскраво свідчить про перевагу соціалістичної системи господарства.

Пригадаємо слова Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева на I Всесоюзному зльоті студентів: «Радянський спеціаліст сьогодні — це людина, яка добре оволоділа основами марксистсько-ленінського вчення, яка бачить політичні цілі партії і країни, має широку наукову і практичну підготовку, досконало володіє своєю спеціальністю.

Радянський спеціаліст сьогодні — це вмілий організатор, здатний на практиці застосувати принцип наукової організації праці. Він уміє працювати з людьми, цінує колективний досвід, прислухається до думки товаришів, критично оцінює досягнуте.

І, звичайно, сучасний спеціаліст — це людина високої культури, широкої ерудиції.

Серед тих, хто сьогодні виходить на самостійний життєвий шлях — фізики і математики, філологи й історики, юристи і геологи, хіміки, географи, спеціалісти з іноземних мов. Під керівництвом професорів і викладачів вони брали участь у науково-дослідній роботі, виробляли навички дослідників, удосконалювали свої знання, проходили добру школу громадського життя. Це справді спеціалісти високої кваліфікації в усіх галузях життя.

Випуск — радісне свято, кінець копіткої багаторічної праці університетського колективу по вихованню нового загону радянської інтелігенції. Ми впевнені, що наші випускники будуть гідними славних традицій своєї alma-mater, будуть з честю нести ім'я випускника Одеського державного університету.

В цей святковий день від усього серця поздоровляємо випускників, бажаємо їм успіхів в роботі, особистому житті, особистих вдач. Великих звершень тобі, випускник року 1972-го!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, ПРОФКОМ,
КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ.

Державний іспит з фізики складає студентка фізфаку групи напівпровідників Тетяна Чупріна. Комісія задоволена — «відмінно».

Фото Ю. САВЧУКА.

У середу в конференц-залі відбулась зустріч випускників цього року з ректором університету, представниками парткому, профкому, комітету комсомолу, деканами, представниками громадських організацій факультетів за «круглим столом» редакції газети «За наукові кадри». Учасники зустрічі схвильовано говорили про почуття, з якими вони йдуть із універ-

ситету, про сподівання на майбутнє самостійне життя. Йшла розмова про найпотаємніше, панувала атмосфера відвертості. І все це надавало зустрічі ще більшої урочистості, святковості.

Відкрив зустріч заступник секретаря парткому університету М. П. Краснянський.

ВЕЛИКА ЧЕСТЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Середа. У конференц-залі. Учасники зустрічі за «Круглим столом».

ХОРОША ТРАДИЦІЯ

М. П. Краснянський, заступник секретаря парткому університету.

— З кожним роком колектив університету приділяє все більше уваги учбовому процесу, заходам ідейно-виховного плану, які доповнюють учбовий процес. Найбільш популярні заходи стають традиційними. В минулому році ми проводили, як пам'ятаєте, посвячення в студенти, відновили колись традиційні випускні вечори — факультетські й загальноуніверситетські. Хорошу ініціативу виявила редакція газети «За наукові кадри». У минулому році відбулась перша зустріч випускників всіх факультетів університету з керівництвом, представниками громадських організацій за «круглим столом» редакції. Під час минулорічної зустрічі учасники засідання за «круглим столом» висловили побажання, щоб такі зустрічі були традиційними. На них ми обмінюємось думками, почуттями, з якими випускники покидають рідний університет.

Ось і сьогодні ми запросили вас на таку зустріч. Хочеться, щоб випускники висловили свої побажання і сподівання щодо роботи за стінами університету, у самостійному житті, щоб випускники поділилися своїми планами на майбутнє.

ВЕЛИКОГО ПЛАВАННЯ

Ф. С. Замбриборщ, професор, декан біологічного факультету.

— Біологічний факультет щороку робить значний внесок у підготовку спеціалістів високої кваліфікації. З біологічного виходять понад 200 спеціалістів. В минулому році у самостійне життя пішли 270 молодих спеціалістів, в цьому році — 210. Причому, ми готуємо спеціалістів не тільки на денному відділенні, але й значна кількість виходить з вечірньої та заочної форм навчання.

Випускники цього року порадували нас своїми результатами. Дуже багато відмінних та добрих захистів дипломних робіт. Випускники проявили чудові знання. Цікавий факт: рецензенти іноді помилялись на слові, називаючи дипломні роботи кандидатськими. Це не випадково, бо серед робіт були й такі, які виконані майже на рівні кандидатських дисертацій. Чимало робіт виконувались у науково-дослідних установах з використанням нової методики, досягнень суміжних наук — фізики й хімії. Наприклад, чудову роботу представив гідробіолог Джуртубаєв. Його дослідження виконані на дуже високому науковому рівні. Те саме можна сказати про роботи Петрова, Філіпової, Ільйова та Пантелеєва. Відрадно, що ми в цьому році даємо великий загін вчителів-біологів се-

редньої школи. Є й такі, яких ми рекомендували на наукову роботу.

Хочеться побажати нашим випускникам великого плавання, щастя, творчих успіхів у самостійному житті.

ВИХОДИМО В ЖИТТЯ

Сергій Петров, студент-випускник біологічного факультету.

— П'ять років тому ми прийшли на першу лекцію в університет. Нас вчили не тільки науці, але й життю. І от настав час покидати рідний університет, який став нам справжнім рідним домом. Більшість наших випускників підуть у школи, але де б ми не працювали, щоб ми не робили, ми завжди будемо пам'ятати університет, який дав нам знання, навчив використовувати їх. Сьогодні нам сумно й радісно. Ми виходимо в велике, самостійне життя. Радісно тому, що для нас закінчення університету — це велика подія, до якої ми йшли п'ять років. Але з тим і сумно, бо ми покидаємо рідний університет, розстаємось з товаришами, викладачами, закінчуються студентські роки. І сьогодні хочеться побажати ще раз своїм наставникам дальших успіхів в їх благородній справі, а щодо нас, то ми гордо нестимемо звання випускників Одеського державного.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВЕЛИКА ЧЕСТЬ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Учасники зустрічі — викладачі і вихованці.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

ПРАЦЮВАТИ, СВІДОМІ

Н. Л. Оленович, доцент, декан хімічного факультету.

— Дуже приємно, що ми сьогодні зібралися тут. Для нас, викладачів, адміністрації факультету, кожен курс особливий, кожен курс має свої особисті риси. Чим відрізняється нинішній випуск? Сьогодні покидає університет великий загін працюючих хлопців та дівчат — високоосвічених, наполегливих й упертих. Ми підтримували тісний зв'язок з цим курсом протягом п'яти років, але особлива теплота і дружні відношення склалися у період написання дипломних робіт.

Дипломанти нас порадували. Із 127 — тільки 9 «задовільних» оцінок по дипломних роботах. Тут біологи відзначили високий науковий рівень дипломних робіт. Я теж хочу відзначити науковий рівень робіт хіміків. Але слід додати, що хіміки не тільки використовували найсучасніші методи досліджень, але багато з них виконували роботи, які пов'язані з промисловістю. І результати дипломних робіт будуть впроваджені у виробництво. Ще одну рису хотіла б я підкреслити у нинішнього випуску — свідомість. Більшість випускників йде у школи. Не було ніяких сперечань при розподілі. І поставились до розподілу з великою відповідальністю. Хочеться, щоб зв'язки випускників з хімічним факультетом не припинялись. Ми завжди готові надати допомогу, якщо у вас виникнуть труднощі. Побажаємо випускникам справжньої творчої роботи.

ОДЕРЖИМО ДИПЛОМИ

Алла Бенько, студентка-випускниця хімічного факультету.

— Пройде кілька днів, і ми одержимо дипломи. В університеті ми одержали знання, ідейно загартовувались, кожний з нас, випускників, на протяжні навчання у вузі виконував певну громадську роботу, був активним членом студентського наукового товариства. І зараз, коли позаду п'ять напружених років навчання, хочеться подякувати тим, хто надихав нас на творчу працю, хто давав нам цінні знання. Це — наші викладачі.

Сьогодні ми запевняємо всіх, що випускники 1972 року з честю працюватимуть на місцях призначення, будуть справжніми будівниками комунізму.

УРОЧИСТИЙ АКТ

В. П. Колмаков, професор, декан юридичного факультету.

— Вчора на факультеті проведено урочистий акт випуску юристів. Випускники виявили добрі знання при захисті дипломних робіт і складанні державних іспитів. Можна виділити, наприклад, Наташу Мирошниченко. Нещодавно ми її прийняли у кандидати в члени КПРС, рекомендували на наукову роботу. Але Наташка сказала, що вона хоче попрацювати спочатку за призначенням, а потім вже займатися науковою роботою. Чимало відмінних робіт представили на захист вечірники та заочники. Слід відзначити дипломну роботу вечірника Авруцького.

Сьогодні випуск знаменний. Він співпав з ювілеєм нашої країни. Це для юристів дуже важливо, бо вони працюють у органах державного апарату. Ми намагалися прищепити своїм сьогоднішнім випускникам почуття гордості за свій університет, факультет. Сподіваємось, що наші вихованці з честю нестимуть звання юристів. І хай вони не вважають, що стали «закінченими спеціалістами», бо юристам слід продовжувати навчання. Адже життя кожен день висуває нові проблеми.

Нещодавно відбулася зустріч випускників першого повного набору. Вона показала, що студенти зберігають теплі почуття до свого факультету. Слід, щоб і випуск цього року теж підтримував зв'язки з університетом, завжди відчував себе частиною великого колективу.

Всі випускники пойдуть працювати за призначеннями. Я хочу нагадати, що вони повинні весь час слідкувати за юридичною думкою, тоді їх чекатиме успіх у роботі.

ВДЯЧНІ БАТЬКАМ

В. Стратулат, випускник юридичного факультету.

— Ми вдячні нашим батькам, які дали нам можливість, із зброєю в руках завоювали право вчитися, здобувати вищу освіту. Ми вдячні нашим викладачам, професорам, які на протязі п'яти років передавали нам свої знання.

Перед нами завдання — вести правову пропаганду серед населення. Юрист — це людина політично грамотна, «державна» людина, і де б ми не були, ми не повинні забувати про свої обов'язки. Серед тих, хто закінчує сьогодні юридичний факультет, люди, в яких за плечима вже певний досвід життя, багаж знань...

НАМ ПОЩАСТИЛО

Микола Галеба, випускник історичного факультету.

— Ми можемо з впевненістю сказати, що нам пощастило, бо в стінах університету ми святкували великі події в історії нашої Вітчизни, в історії трудящих всього світу — 50-річчя Великої Жовтневої революції, 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, і зараз закінчуємо вуз у рік 50-річчя створення СРСР.

Нам пощастило, що ми вчилися в стінах Одеського університету, і тут зрозуміли, який великий коефіцієнт корисності кожній людині, народу дає наш вуз. Ми не тільки одержали глибокі всебічні знання, ми навчилися застосовувати їх на ділі, навчилися мислити, шукати, творити. Якщо при вступі в університет наша мрія, наш ідеал майбутнього був частогусто індивідуальним, то зараз, прислухаючись до себе, ми бачимо цей ідеал в тому, щоб приносити користь народові. І спасибі вам, старші наші товариші, за те, що ви навчили нас цьому.

ПРИНЦИПОВІ ЛЮДИ

З. В. Першина, доцент, декан історичного факультету.

— Історичний дає країні 144

спеціалісти. Але я хочу зараз розповісти про частину з них — студентів стаціонару. 50 випускників виявили себе як чесні, принципові люди, свідомі і громадсько активні. Досить сказати, що 8 випускників одержали дипломи з відзнакою. Слід відзначити Коновалова, Глебова, Некрасова, Галебу, Ільєнко, сім'ю Дузь.

Більша частина випускників іде працювати в школу. Нещодавно ми читали Постанову ЦК КПРС та Ради Міністрів про подальше удосконалення шкільної системи освіти. Наші випускники мають бути піонерами і провідниками всього передового, що народжується у житті середньої школи.

Серед випускників є чимало тих, кого ми рекомендували в аспірантуру. Це не тільки відмінники навчання, але й люди, які зробили великий внесок в громадське і наукове життя факультету.

НАШІ ПОБАЖАННЯ

Ігор Ткаченко, випускник фізичного факультету.

— Обдумуючи своє майбутнє життя, ми мимоволі звертаємось до своїх студентських років. На зміну нам прийдуть інші, і мені хотілося б висловити деякі побажання, щодо організації учбового процесу, зокрема, на фізичному факультеті.

Так, перед читанням курсу лекцій з атомної і ядерної фізики, мабуть, варто було б прочитати лекції з квантової механіки, відрегулювати проведення спецкурсів під час виконання дипломних робіт. Хочу звернути особливу увагу на те, що дуже мало наших випускників проходять виробничу практику в провідних наукових установах нашої країни. А це б позитивно відбивалося на якості навчання, набутті практичних навичок дослідника, значно сприяло вихованню спеціалістів високої кваліфікації.

БУДУТЬ ВЧИТЕЛЯМИ

І. П. Зелінський, доцент, декан геолого-географічного факультету.

— Тут представник кожного факультету говорить про важливість своєї науки. Я вважаю, що нам потрібна будь-яка наука, якщо вона справжня. Геолого-географічний факультет випускає 160 спеціалістів. І я хочу, як і в минулому році, відзначити спеціальність морської геології. 45 випускників Одеського університету, єдиного вузу, що готує спеціалістів такої спеціальності, вивчатимуть природні багатства на шельфі морських районів країни. Вони йдуть у різні куточки СРСР. Крайці з цього випуску рекомендовано на наукову роботу. Такіх — четверо.

Факультет дає також спеціалістів-географів. З радістю можу повідомити, що в цьому році ми перевершили запити школи. Всі, хто закінчують географічне відділення, йдуть працювати вчителю. Ми з сумом прощаємось з новим загоном вихованців факультету і бажаємо їм широкої життєвої дороги. В добру путь! Не забувайте свою «альма-матер»!

КРАЩІ В ЖИТТІ

Вячеслав Євтухов, студент-випускник механіко-математичного факультету.

— Протягом п'яти років щодня викладачі ділилися з нами знаннями, і ми вважаємо, що їх праця не пропала даремно. Дні навчання в університеті — найкращі в нашому житті. І ми дуже вдячні нашим наставникам, які вчили нас не тільки математиці, але вчили мислити, готували нас не тільки спеціалістами, але й людьми у широкому розумінні цього слова. Це завдяки їм ми

полюбили свою спеціальність й впізнали, що математика і справді цариця наук.

ВИПУСК НЕЗВИЧАЙНИЙ

М. І. Гаврилов, професор, декан механіко-математичного факультету.

— З початку цього навчального року на факультеті з'явилась нова спеціальність — до спеціальності класичної математики додалася ще одна — прикладна, і тому випуск трохи незвичайний. Зараз ми видаємо дипломи тільки теоретикам. Спеціалістів-прикладників випускаємо через п'ять місяців.

Щодо теоретиків, то можна відзначити їх високу теоретичну підготовку. Державна комісія прийняла рішення про необхідність публікації деяких дипломних робіт. Хочу відзначити Котову, Євтухова, Зернова. Впевнений, що вони справляться з великою роботою, яка на них чекає. А на них чекають великі справи. Перебудова структури школи потребує великих знань і вміння добре орієнтуватися не тільки в матеріалі, але і в педагогіці.

Якщо потрібно, завжди надамо допомоги нашим випускникам, хай не забувають рідний факультет.

ВИСОКА КВАЛІФІКАЦІЯ

А. О. Слюсар, заступник декана філологічного факультету.

— Ми хотіли б, щоб наші випускники відкрили нову яскраву сторінку в своєму житті і в житті факультету. Досвід багатьох років доводить, що університет дає чудових спеціалістів. Про це свідчать численні заявки на випускників саме Одеського університету. В цьому році наші студенти-п'ятикурсники добре склали державні іспити й захистили дипломні роботи. Все це теж свідчить, що у життя йдуть спеціалісти високої кваліфікації.

ШКОЛА ДОСВІДУ

В. М. Тоцький, доцент біофаку.

— Вважаю, що за «круглим столом» редакції з нагоди випуску повинна йти мова про те, що сприятиме вдосконаленню учбового процесу, дальшому покращенню якості навчання. Зустрічі випускників за «круглим столом» мають бути своєрідною школою досвіду. Кому, як не випускникам, висловити свої побажання, щоб уникнути недоліків в учбовому процесі, науковій роботі.

ДВІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

О. В. Богатський, член-кореспондент Академії наук УРСР, професор, ректор університету.

— Ми зібралися не тільки для того, щоб висловити вдячність один одному. Я вважаю, що найбільшу користь принесла б зустріч, якщо було б більше таких виступів, як виступ І. Ткаченко. Ми зібралися на ділову зустріч, і тому будь-які побажання, навіть викриття недоліків, що сприятимуть поліпшенню учбового процесу, дуже цінні.

Ми проводимо випускників, які прийшли в університет у 1967 році, коли вся країна відзначала 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Проводимо їх у рік другої знаменної дати — 50-річчя утворення СРСР. Період

Під час минулорічної зустрічі всі учасники говорили про корисність такого спілкування, про необхідність зробити зустрічі за «круглим столом» традиційними. Редакція взяла до уваги побажання і ось відбулась вже друга зустріч. Можна говорити про народження доброї традиції. Отже, до нових зустрічей за «круглим столом». Але редакція пропонує визначити твердо строк таких зустрічей, щоб факультети могли заздалегідь повідомити всіх, підготуватися. Хай 25—26 червня стануть строком проведення «круглого стола». Бажано було б, щоб у засіданні брали участь представники всіх факультетів.

Фото з зустрічі за «круглим столом» К. Чекиної.

Виступає ректор. Учасники зустрічі — викладачі і вихованці.

те, мають готувати кадри з усіх головних дисциплін для вищої школи. Значно підвищується роль університету у перебудові школи.

Ми також не повинні забувати і про роль Одеського університету як одного з провідних не тільки на Україні, а й у всій країні. Перед нами стоїть чимало проблем, труднощів. Але колектив має можливість і повинен подолати будь-які труднощі, щоб значно поліпшити підготовку спеціалістів. Незабаром в університетах будуть введені нові учбові плани, і тому ми маємо сьогодні потурбуватися про подальше удосконалення учбового процесу, наукової і господарської діяльності.

(Ректор розповідає про перспективи розвитку університету у всіх галузях вузівського життя).

— Хочу торкнутися також розподілу спеціалістів. Ми ще недодаємо системі народної освіти щороку вчителів. Цей недолік треба усунути.

У цей святковий день я хочу поздоровити всіх з великим щастям — одержанням диплому Одеського державного університету і побажати випускникам того, що завжди бажають самим добрим друзям — щастя, успіхів у роботі, наполегливості, вдачі в особистому житті.

ВІІЗНІ ЗАНЯТТЯ

Незвичайним було цього разу заняття гуртка по вивченню творчості класика української літератури Михайла Коцюбинського — найстарішого тематичного гуртка на філологічному факультеті. Воно відбулось на випускному п'ятому курсі українського відділу з участю не тільки гуртківців, а й значної кількості інших студентів, що сприяло популяризації роботи гуртка.

З доповіддю на тему «Коцюбинський у боротьбі проти декадансу» виступала випускниця Лариса Дузь. Вона переконливо показала, як послідовно, з реалістичних позицій, у співдружності з Горьким, вів цю боротьбу письменник.

Цікаво, що в організації першого заняття гуртка сімнадцять років тому брав участь тодішній аспірант кафедри української літератури, а тепер професор, декан філологічного факультету Іван Михайлович Дузь. А зраз на гуртку виступає випускниця університету Л. Дузь.

Скільки нового про життя і

творчість великого сонцепоклонника дізналися члени гуртка. Скільки було цікавих творчих зустрічей і поїздок до Чернігова й Вінниці, Києва й Дніпропетровська. Шанувателі творчості Коцюбинського були учасниками кількох наукових конференцій. Гурток — єдиний на Україні, який видає збірник своїх робіт.

Змінювались покоління членів гуртка, але незмінно енергійним і молодим лишається його керівник — професор, доктор філологічних наук А. В. Недзвідський, який шукає щоразу нових форм роботи.

Н. ГАРБУЗАР,
студентка 5 курсу
українського відділу.

Цього року за навчальною програмою студенти 3 курсу російського відділу стаціонару вивчали серед інших українських письменників кінця XIX початку XX сторіччя творчість Михайла Коцюбинського. Пожвавлення в це вив-

чення привнесло проведення на курсі двох візних занять гуртка Коцюбинського. Були присутні багато наших студентів, прийшли й гуртківці з інших курсів.

На одному з цих занять з цікавою розповіддю про мову й стиль Коцюбинського виступив доцент В. П. Дроздовський. Це — тема докторської дисертації, над якою він зараз працює. Свого часу ще студентом він брав участь в роботі гуртка і не поривав з ним зв'язків і далі. Невдовзі В. П. Дроздовський побував у Чернігові, де працював у фондах музею. Він розповів багато цікавого про Чернігів, про музеї, про оточення письменника.

На другому візному занятті виступали з рефератами вже студенти нашого курсу. А Путівська дуже цікаво розповіла про кримські оповідання Коцюбинського — найменш досліджені в його творчості. Т. Симоненко з захопленням доповідала про повість «Тіні забутих предків».

На цьому ж занятті відбулась церемонія передачі естафети гуртка старостою Аллою Аболовою, яка закінчує зараз університет, новій старості — студентці 3 курсу Вірі Дерягінній.

Н. СВІТЛИЧНА,
студентка 3 курсу
російського відділу.

ВИСОКА ОЦІНКА НАУКОВОГО ПОШУКУ

Комуніст Яків Якович Нейдорф користується заслуженим авторитетом і повагою серед викладачів і студентів факультету романо-германської філології. Він почав працювати на факультеті ще в довоєнні роки (до 1959 року це був інститут іноземних мов), був учасником Великої Вітчизняної війни, має 9 урядових нагород. З 1951 року Яків Якович працює на факультеті (в перші повоєнні роки він служив у військовій адміністрації в Німеччині), займає деякий час посаду декана, завідує кафедрою іноземних мов, а тепер є старшим викладачем кафедри німецької філології.

4 червня цього року уряд НДР нагородив Я. Я. Нейдорфа золотою медаллю «Радянсько-німецька дружба», якою були відзначені його великі заслуги в справі зміцнення братських відношень двох народів.

Нещодавно в житті Якова Яковича відбулась ще одна радісна подія. 19 червня він захистив на засіданні Вченої Ради Київського педагогічного інституту іноземних мов дисертацію на здобуття наукового ступеню кандидата філологічних наук. Робота Я. Я. Нейдорфа «К истории языкового «Плодоносного общества» XVII века в Германии» присвячена мало вивченій і разом з тим

дуже актуальній проблемі. Вона одержала високу оцінку офіційних опонентів — професора Московського університету М. С. Чемоданова й доцента Ростовського педінституту А. А. Гердта й була рекомендована до видання. Великі наукові позитивні якості дослідження відзначив у своєму відзиві лауреат Державної премії професор Томського університету А. П. Дульзон.

Колектив університету, співробітники та студенти факультету романо-германської філології гаряче поздоровляють Якова Яковича з високою нагородою, з успішним захистом дисертації й бажають йому надалі великих успіхів й щастя в житті, науці і праці.

З ПОЧУТТЯМ ВДЯЧНОСТІ

Ось і закінчилось наше навчання. Позаду шість нелегких років — радості від здачі іспитів і зустрічей уже не буде. Ми — випускники.

Що хотілось би сказати на прощання? Перш за все, спасибі вам, наші викладачі; ми будемо пригадувати вас з почуттям великої вдячності. Особливо хочеться подякувати Кірі Олександрівні Горшковій, яка багато зробила для нас за останні роки.

Особлива наша вдячність також Ганні Миколаївні, беззмінному нашому секретарю, яка зробила дуже багато для нас. Навіть те, що не входило в її обов'язки. І як часто її поради допомагала нам!

Ми йдемо з університету із впевненістю, що наші викладачі і поради, методисти зроблять ще чимало корисного тим, хто прийде нам на зміну і хочеться побажати їм: «Так тримати». А їхня робота обернеться для них добрим словом випускників — таких самих, як ми.

Випускники-заочники
англійського відділення
факультету РГФ.

СУМЛІННІСТЬ, НАПОЛЕГЛИВІСТЬ

Цей день був одним з самих видатних в їхньому житті. В Великій хімічній аудиторії на засіданні вченої ради хімічного факультету Нгуен Ван Д'єп та Нгуен Ван Тонг звітували про чотири роки наполегливої праці, чотири роки щоденних досліджень, безсонних ночей і днів, заповнених вщерть.

Ім було навіть важче, ніж всім. За короткий строк в'єтнамським аспірантам слід було не тільки провести експерименти, обробити дані, але й в ході роботи опанувати російську мову, термінологію.

Сумлінність, наполегливість, упертість допомогли подолати всі труднощі. Ім всіляку підтримку й допомогу надавали всі викладачі факультету. Але з особливим почуттям теплоти дисертанти говорять про своїх керівників, — членкореспондента АН УРСР, професора О. В. Богатського, доцентів А. І. Греня та О. С. Степанову.

Вчена рада хімічного факультету одностайно прийняла рішення про присудження вченого ступеню

кандидата хімічних наук Нгуен Ван Д'єпу і Нгуен Ван Тонгу. Відзначена наукова цінність робіт, виконаних в'єтнамськими друзями.

Після захисту дисертанти висловили щире подяку науковим керівникам, факультету, всьому радянському народові, який надає всіляку підтримку і допомогу в'єтнамському народові.

ТВОРЧИЙ ПАСПОРТ ДОСЛІДНИКА

Шляхами технічного прогресу

Прогрес науки і техніки — це головний важіль створення матеріально-технічної бази комунізму; — підкреслюється в рішеннях XXIV з'їзду КПРС.

Важливе місце в галузі науково-технічного прогресу займають відкриття й винаходи. Результатом наукових робіт в галузі природничих наук, як правило, повинні бути винаходи або відкриття. Така вимога сьогодення дня до науки.

І це не випадково, бо економічний, або інший позитивний ефект дають народному господарству, головним чином, впроваджені в народне господарство винаходи.

З іншого боку, своєчасне виявлення винаходів і оформлення їх заявками дозволяє ефективно охороняти державні інтереси в галузі науково-технічних досягнень СРСР і дає можливість Радянській державі найбільш повно використовувати їх в межах країни й вжити заходів до реалізації їх за кордоном.

Тільки за останній рік від впровадження винаходів, що виконані в університеті, підприємства одержали 4902 тис. крб. економії.

Робота вчених, наукових робітників університету в галузі винахідництва в минулому році була досить плідною. Подано 30 заявок на винаходи, на них одержано 11 авторських свідоцтв й 5 позитивних рішень.

Деякі винаходи з успіхом використані у промисловому виробництві. Найбільша кількість винаходів виконана колективами кафедр неорганічної та органічної хімії. Група співробітників, яку очолює доцент А. А. Еннан, тільки за один рік одержала 5 авторських свідоцтв і два позитивних рішення.

Всі автори винаходів одержали заохочувальні нагородження, й, крім того, доцентам А. А. Еннану, К. К. Демидову, В. В. Міху, С. А. Андронаті, старшому викладачеві Т. Ф. Гудимович, старшому науковому співробітнику В. Е. Блиндеру, зав. лабораторією В. М. Кац наказом ректора університету оголошена подяка.

Та не можна не сказати про недоліки, що маємо у винахідницькій роботі. Виходячи з того

положення, що в університеті виконується велика кількість науково-дослідницьких робіт, як з госбюджету, так і з госпдоговорів, не можна вважати достатньою кількістю заявок, що подаються до Комітету з справ винаходів і відкриттів при Раді Міністрів СРСР. 25—30 на рік — це мало. Заявки на винаходи подають співробітники всього декількох кафедр: органічної, неорганічної, фізичної хімії і кафедри експериментальної фізики.

Дуже мало подають заяв наші крупні наукові установи, такі, як НДІ фізики, Астрономічна обсерваторія. Майже не поступає заявок від проблемних лабораторій.

Ми впевнені, що й на багатьох кафедрах і в наукових установах дослідження виконуються на високому науковому рівні, але там недооцінюють значення винахідництва, не виявляють винаходи і своєчасно не оформлюють їх заявками. Можна з впевненістю сказати, що вчені університету роблять правильні висновки про необхідність виконання всіх важливих науково-дослідницьких робіт на рівні винаходів, зроблять в цю справу свій внесок.

Істотним недоліком є й те, що автори винаходів, що припускаються, при визначенні новизни своєї пропозиції керуються, головним чином, технічною, а не патентною літературою. В результаті цього університет ще в ряді випадків одержує негативні рішення експертизи на заявки.

Вивчення патентної інформації, використання патентних фондів з метою виявлення винаходів повинно проводитися протягом всього періоду виконання науково-дослідної роботи. А перед безпосереднім оформленням заявки обов'язково необхідно вивчити патентні матеріали з даного класу.

Деякі автори цього не роблять й оформлюють заявки на пропозиції, що вже захищались авторськими свідоцтвами або патентами. Втрачається велика праця авторів, експертизи, а винаходу нема,

тобто «створено ще один велосипед».

Винахід, що припускається, буде правильно оцінений експертизою й широко використаний тільки тоді, коли він буде описаний в заявці найбільш повно, чітко, ясно, щоб спеціалісти змогли оцінити винахід. Цю вимогу виконують не всі. Деякі пропозиції описані так, що важко уявити їх технічну суть. А це призводить до затягування експертизи, виникає додаткове переписування тощо.

Як відомо, в СРСР винаходом визнається рішення технічної задачі, що відзначається істотною новизною й дає позитивний ефект, тобто пропозиція повинна відзначатись не тільки світовою новизною, але й корисністю. Вона повинна бути в економічному відношенні кращою, кориснішою за відому.

Використання винаходу дає підприємству економічний прибуток або покращує умови праці, спрощує технологічний процес, покращує техніку безпеки тощо. Між іншим не всі автори звертають на цей бік увагу, в результаті чого пропозиції відхиляються експертизою, бо вони не дають позитивного ефекту, а коли визнаються винаходами — дають невелику економічну користь. Такі винаходи не патентуються за кордоном, на них немає можливості продати ліцензії. Від цього і університет, і народне господарство в цілому позбавляються додаткових джерел валютних надходжень.

Винахідництво й патентно-ліцензійна робота багато в чому залежить від патентних знань вчених й інженерно-технічних робітників.

Для удосконалення своїх патентних знань і для дослідження патентних матеріалів при складанні заявки, співробітники університету можуть скористуватись Обласним патентним фондом (вул. Леніна, 33), патентною літературою наукової бібліотеки університету (перелік є в науковій частині), а також консультативними пунктами ВТВР (вул. Гоголя, 12), Міжгалузевого територіального центру (вул. Леніна, 33) й університету.

Б. СОСНОВСЬКИЙ,
начальник НДС,
П. МАМАЛІГІН,
інженер-патентознавець.

ОСТАННІ ІСПИТИ—

державні — складають студентка-п'ятикурсниця механіко-математичного факультету Т. Квітченко (фото угорі) й студентка-випускниця філфаку Чеботарьова (фото унизу).

Фото С. ЄФІМОВА
та К. РОГОЖКІНА.

Сонце, повітря, вода... Новобудова

Сонця тут більше, ніж вдалосталь. Води — ціле море. А про повітря й говорити не доводиться. Бо таке повітря є тільки тут, у Чорноморці. І я аж нітрохи не перебільшую. Це й справді так, спитайте у лікарів. Вітерець із степу — справжнього безкрайого — приносить чисте, настоєне на ароматах трав степове повітря, а з моря — теж чисте, із присмаком водоростей — морське.

Отже, наші кращі друзі, як це стверджує відоме гасло — «сонце, повітря і вода» — наші кращі друзі, — тут в необмеженій кількості.

Але слід спочатку розшифрувати таємниче «тут». «Тут» — це у новому, тільки-но відкритому спортивно-оздоровчому таборі нашого університету.

Ми знаємо, з якими труднощами стикалися при будівництві табору, знаємо, що будували його досить довго, виникло чимало проблем, вирішувати які іноді було важче, ніж побудувати новий табір. І тому обізнані у справі з випадкових джерел ставились до табору трохи іронічно.

Так от, той, хто погано знає про справи табору, перш за все, може заперечити: зачекайте. Море — то воно море, але вода в ньому, як відомо, солона. А як з тією самою, без якої «і ні туди, і ні сюди»? Яка є великою проблемою в Чорноморці? Що ж, можна відповісти: приїдьте, спробуйте воду, що із значними труднощами добули (без лапок) із надр під територією табору. Всі, хто «зняв пробу», зійшлися на тому, що вона набагато краща тої, що тече до нас з Дністра по новому п'ятому водоводу.

А невгамовний скептик і тут знайдеться: «А як з харчуванням? Знаємо ми ті ідальні».

То добре, що знаєте «ті» ідальні, але цієї ще не знаєте. Давай-те знайдемо. Велика, із скла і металу обідня зала. Підлога, вимощена білосніжними плитками. Вид, як кажуть, «на море і об'ратно». Ніяких шторок. І, не дивлячись на це, у залі прохолода. Навіть тоді, коли сонце дихає на землю у всю силу своїх велетенських полум'яних легенів.

Секрет тут у вдалому розта-

шуванні самої будови. Приміщення всі добре вентилуються і вітрами з моря і степу, і спеціально, добре продуманою системою. Тому навіть у «гарячих цехах» кухні немає великої спеки.

Вражає чистота, раціональність розміщення приміщень, смак, з яким все зроблено. Стіни і підлога всюди викладені плитками, обладнання — за останнім словом техніки.

Щодо харчування, то давайте запитайте тих, хто вже добре познайомився з «кухнею» — відпочиваючих. Здається, загальну думку висловила студентка першого курсу мехмату, що приїхала до нас вчитися з НДР, Ілона Крамп: — Добре харчують. Значно краще, ніж в ідальних містах.

Ілону підтримали фізики третього курсу, четвертокурсники з факультету РГФ та інші.

Таким чином, «кити», на яких базується відпочинок, у таборі забезпечені. Якщо додати сюди, що є душеві, умивальні (які, до речі, теж добре продумані), то виходить, що все вже гаразд.

І автори можуть заперечити: намалював райську картину. Ні, такого завдання автор не ставив перед собою. Тим більше, що до раю ще далеко. Не слід забувати, що табір відкрито, але він ще будується. Тому всіх вигід чекати ранувато. Що зроблено, то зроблено. Слід віддати належне начальникові табору А. Я. Луполоверу, який віддав будівництву не тільки всю свою енергію, але й душу. Вже побудовано багато.

Керівництво потурбувалося, щоб відпочиваючі почували себе якнайкраще. І це йому зрозумілося. Але поки що табір більше нагадує будинок відпочинку, ніж спортивно-оздоровчу базу. Справа в тому, що тут виникла «своєрідна» ситуація: табором займається майже один А. Луполовер. Йому допомагали господарники, адміністрація, коли мова йшла про будівництво. І якось забули, що відкрити табір слід з повністю упорядкованими штатами викладачів, інструкторів. На перший заїзд кафедра фізвиховання не виділила жодного викладача. Тому й схожим табір став на будинок відпочинку. Хіба ж під силу одній людині організувати всьо-

го культурного чи спортивного процесу?

Хоча плечі у А. Я. Луполовера спортивні, але й він не потягне, якщо валити на них все.

Табір будується. Найближчим часом стане до ладу двоповерховий будинок — перший з серії, що мають збудувати тут. А от спортивних майданчиків поки що зовсім немає. І ігор спортивних обмаль. Поки що «функціонує» тільки стіл для тенісу. З доброю організацією можна силами відпочиваючих збудувати майданчики, впорядкувати територію, доглядати зелені насадження. Роботи багато. Дві години щодня трудової рації можуть дати чудові наслідки. Але повторюю: з хорошою організацією. Можна подумати вже й про будівництво власної човневої станції. Тобто зробити все, щоб табір відповідав своїй назві, цілям, які поставлені перед ним.

Всі повинні усвідомити, що будівництво і упорядкування табору — наша спільна, загальноуніверситетська справа. Допомогу повинні надати факультети, установи. Робитимемо, будуватимемо для себе, а не для когось. Чому б Ботанічному саду не взяти шефство над табором? Можуть же працівники ботсаду проводити роботи на території учбового господарства сільгоспінституту «Червоний хутор», що знаходиться на 13-й станції Чорноморської дороги? А до спорттабору університету робітникам Ботсаду не дійти. Хіба ж не прикро, що А. Я. Луполовер «дістає зліва» саженці сосен коли в університеті є такий Ботсад? Деревя поки хворіють, не всі прийнялися. От де потрібна добра порада спеціалістів, тих же біологів щодо того, які дерева висаджувати, як їх доглядати.

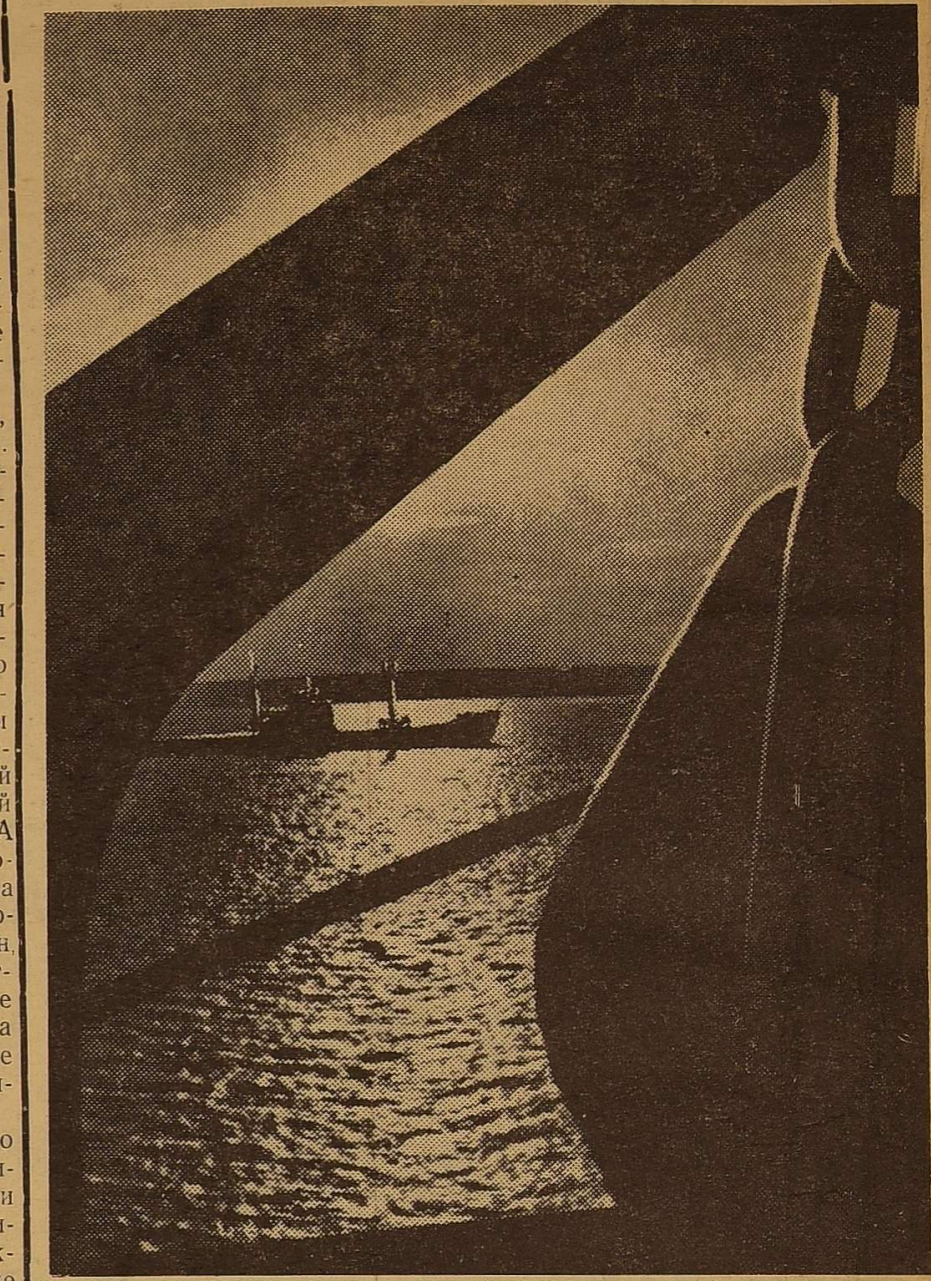
Можна ще багато говорити про спортивно-оздоровчий табір. І описати краси природи, і підіймати нові й нові не вирішені ще питання. Їх дуже багато, тому можна продовжити. Але зараз не це головне. Сьогодні ми всі разом, якраз напередодні канікул і відпусток маємо подумати не тільки про власний відпочинок (а відпочинок в таборі і справді об'являється бути відмінним), але й про те, що кожен може зробити, щоб новобудова стала справді до ладу, запрацювала «на повну міцність». І тоді природа сплатить нам здоров'ям, новими силами для успішної праці. І ми одержимо задоволення від великої справи, яку подолав колектив.

А. КУЗЬМІН.

Рідний край

Вечір на рейді.
Фотоетюд О. Левіта.

ПРОЩАННЯ З ВУЗОМ

— Як буде відзначено день випуску нового загалу спеціалістів університету? — з таким питанням ми звернулися до секретаря комітету комсомолу університету В. Магковського.

— Прощання з університетом. Так, мабуть, можна буде назвати цю зустріч, коли першого липня о 16-й годині Велику хімичну заповнять випускники всіх дев'яти факультетів нашо-

го вузу. Тут кращим нашим студентам-випускникам, нашій гордості будуть вручені дипломи з відзнакою. Перед учасниками зустрічі будуть виступати професори, викладачі, студенти. А самодіяльність готує концерт. У вестибюлі хімфаку звучатиме музика, випускників вітатимуть самодіяльні артисти. Так думаємо провести свято наших дорогих випускників.

ПІДЗЕМНИЙ МУЗЕЙ

Різні бувають музеї. Але такого унікального палеонтологічного музею, як той, про який газета розповідає сьогодні, ніде не знайти. Він незвичайний тим, що знаходиться у катакомбах. Так, заповідник ОДУ та АН УРСР розташований глибоко під землею. Про цей унікальний заповідник розповідає директор палеонтологічного музею ОДУ Б. Б. Муха.

Заповідник являє собою карстові печери післяпалеогенового віку, заповнені червоно-бурими глинами з кістками верхньопліоценових тварин. Печери створені потоками бурних підземних річок. Частина заповідника, головним чином підходить до печер, — каменоломні бувшого володаря заводу якірних ланцюгів Скупецького.

Робітники-різальники каменю здавна звернули увагу на те, що у вапняку є порожноті й тріщини з червоно-бурою глиною, але природа їх не цікавила. Лише у 1928—1932 роках кістки стародавніх тварин, що заселяли територію Окедани, потрапили до рук вчених. Їх передав їм Т. Г. Грицай, який керував в той час роботою по вичисленню катакомб від антирадянських елементів.

На сьогодні відкрито 43 види різних тварин, що жили давно по берегах колишнього повноводної ріки на території теперішньої Водяної балки.

Цей комплекс тварин розповів вченим, що за давніх часів тут була напівпустеля, по якій ходили верблюди, страуси, гієни, шакали, саблезубі тигри та інші тварини.

Більша частина цих матеріалів знаходиться в Палеонтологічному музеї ОДУ.

Останні 10—12 років розкопки

великих кісток тварин припинені, щоб відвідувачі мали змогу бачити характер залягання, орієнтацію по відношенню до потоку та облявку печери, кількісний співвідношення кісткового матеріалу різних частин скелету та ін.

Цікаво, що печери проходять на глибині 25—30 метрів від поверхні. Спостерігається два етапи печер, що йдуть в одному напрямку.

В зв'язку з тим, що під понтичним вапняком, у товщі якого знаходяться печери, залягають глини, які виконують роль водопорного горизонту, можна припустити існування ще одного горизонту печер.

40 років присвятив роботі у катакомбах Т. Г. Грицай, але відкрито ще далеко не все. Є підстави припустити, що пригирлові ділянки печер могли населяти предкові форми людини. Не виключена можливість знахідки цих «самі стародавніх предків одеситів» в найближчі 5—10 років. Для цього необхідно фінансувати роботи по закріпленню склепінних частин катакомб і печер. Відчувається гостра необхідність створення другого ходу, що усуне небезпеку для роботи палеонтологів, благородного і почесного труда людей, які відновлюють обличчя далекого минулого нашого краю.

САМОДІЯЛЬНІСТЬ

ЛЮБИМО—ОСЬ І СПІВАЄМО

Початок концерту переможців огляду художньої самодіяльності Центрального району затягнувся. Вдесяте були прочитані програмки, щедрою рукою упорядників розкидані по залу, обговорені всі можливі вдачі й невдачі учасників, виявлені симпатії й антипатії, запрогнзовані успіхи...

Чорноока дівчина з медичного інституту, розмахуючи програмою, де першим значився виступ хору університету, заголосила голоси подруг: «Ще б їм не взяти перше місце! Один хор який: дівчата, хлопці... А наших хлопців співаати й не змусиш...»

Університетський хор рекомендацій не потребує, але така несподівана і досить упереджена думка здивувала мене.

Так, наші хлопці люблять співаати. І не менше, ніж дівчата! Це нікого не дивує. Такий вже в нас університет... співучий.

Цікаво інше. Добра половина чоловічої групи хору — історики. Це теж можна пояснити. Пісня — захоплення історичного факультету. І найбільш активні й палкі її поклонники — хлопці.

Сьогодні всі знають вокальний ансамбль істориків, чекають його виступу, люблять його своєрідний репертуар — народні пісні. Сьогодні ансамбль популярний.

А скільки було зривів, сперечань спочатку! Не раз сварились, розходились і збирались знову, поки, нарешті, вирішили виступити перед товаришами.

Це було в шістдесят дев'ятому. Вісім хлопців неспівнено підня-

лись на сцену, і, почавши співаати, не почувши власних голосів, що потонули в неймовірному гамі: зал обгворював надзвичайну подію — історики ризикнули заспівати.

І вони співали. Ставали сміливішими, вчили керувати голо-сом, осягали закони музики. Керівником ансамблю став Кім Юсипович Юзанов, самодіяльний композитор, людина, яка тонко відчуває, любить і розуміє пісню. Це він створив репертуар ансамблю і навчив хлопців в самому непримхливому народному мотиві бачити силу, красу, талант душі народу.

Учасники ансамблю не люблять говорити про себе.

Боря Бачур, член бюро ЛКСМУ історичного факультету, який завжди з охотою виступає на всіх зборах, стає небагатослівним: «Чому співаємо?.. Любимо, ось і співаємо».

А Володя Бараник, староста університетського хору, заявляє: «В хорі співаати набагато краще!.. З точки зору ліктя товариша». Йі не намагайтесь навіть витягнути з них ще щось!

Адже могли б розповісти й про три свята на тиждень — днів репетицій, і про югославську народну пісню «Кароліна», яка спочатку ніяк не вдавалась, і, мабуть, тому тепер стала улюбленою, і про роботу в порту ночами (так були вирішені перші фінансові труднощі ансамблю), і про те, як жодного дня не могли жити один без одного, без пісні.

Не буде перебільшенням, якщо

цих хлопців назвеш найпопулярнішими людьми на факультеті. Завжди вони на виду, в гущі подій, завжди разом. І як несхожі! Розсудливий п'ятикурсник Ігор Серов, який багато сил віддає науковій праці, Ленінський стипендіат, душа ансамблю. Завжди зайнятий комсомольські вожаки Дорофеев, Шевченко, Бачур, вимогливий до себе комуніст Микола Столбуненко, і всюдисущий Бараник, новачок Володя Терещенко і скромний, мовчазний Крассовський... Їх об'єднала пісня.

Не все буває гладко в ансамблі, не все вдається зразу, але відмінна риса цих хлопців — наполегливість. І ще — захопленість... Чули б ви, як вони говорять про свою нову роботу! Скільки вогню, молодості, бажання!

А робота, дійсно, цікава. Хлопцям треба буде записатись в фонотеку театру музичної комедії. Грузинська народна пісня «Сонце» в обробці Юзанова прозвучить в новому спектаклі. Виконувати її будуть наші історики.

І ще попереду у хлопців багато виступів. Закінчують навчання п'ятикурсники. Їх не покине любов до співу. Вони її повезуть до місця роботи. І знов буде звучати пісня, що народилася в університеті.

А з ансамблем ми ще зустрінемося, з тим самим, але вже іншим. Таке звизське життя.

Успіхів вам, хлопці!

Е. МАРЦЕНЮК,
студентка
філологічного факультету.